

Вучедолска битка је залечила косовске ране

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије служио је 29. јула 2019. године свету архијерејску Литургију у цркви Светог свештеномученика Атиногена на Вучјем Долу, чиме је молитвено обележена 143-годишњица славне Вучедолске битке и прослављена храмовна слава.

Преосвећеном Епископу је саслуживало више свештеника и свештеномонаха епархија Будимљанско-никшићке и Захумско-херцеговачке, уз молитвено учешће верног народа сабраног из разних крајева Црне Горе и Херцеговине. Речима архипастирске беседе обратио се владика Јоаникије, који је казао да је сабор на Вучјем Долу сабрање у име Божје и Светог свештеномученика Атиногена:

-Сабрали смо се са разних страна, јер овај љетњи сабор на Вучјем долу сабира све оне који држе сјећање шта значи Вучји До за Баћане, Рудине и цио српски народ. Сабирамо се, већ, неколико година, у новоподигнутом и освећеном храму, славимо име Божје, служимо свете службе, призивамо благодат Пресветог Духа, пјевамо у славу Божју, причешћујемо се светим тајнама Христовим. Ми овдје не долазимо као на неки општенародни сабор, него као на празник, а и јесте велики, црквени празник. Свети свештеномученик Атиноген је светац који је наше претке закрилио са Неба и својим молитвама укријепио њихове деснице те су овдје извојевали величанствену побједу над непријатељем наше отаџбине, наше свете вјере

православне и непријатељима крста.

-Прошло је толико година и деценија, али се није заборавила слава Вучедолских јунака, Црногораца и Херцеговаца заједно, које је предводио краљ Никола. Тада није било никакве подјеле, него су се звали по мјесту. Овдје је стара историјска Херцеговина, а и Црну Гору, добрим дијелом, населили су Херцеговци, и Петровићи су Херцеговци. То јединство нашег народа, наших предака је било непоколебљиво, јединство у вјери, у језику, једнодушност, јединство у памћењу Косовског завјета и Косовске жртве. И Вучји До је доживљен као ново Косово, а битка Вучедолска, као сјајна побједа, залијечила је косовске ране, бесједио је Преосвећени Епископ Јоаникије, подсетивши:

-На тај начин су говорили и мислили краљ Никола, Петровићи и наши преци. Тако је пјевао и велики пјесник Његош: Благо томе ко се ту нагнао, већ га ране не боле косовске. Са тим сјећањима долазимо овом светом храму, сабирајући се у славу Божју, а када се сабирамо у име Божје ми доносимо наше радости, и жалости, памћење, историју и све се то освећује и сагледава из божанске перспективе. Господ Исус Христос кријепио је наше претке својом благодаћу, својим Крстом и Васкрсењем, те су чували своју вјеру. Онај народ, који чува вјеру сачуваће своје име и своју отаџбину, културу, традицију, а вјера је главна. Зато је много важно да, када се сабирамо овдје, да приступамо овој светињи са страхом Божјим и са љубављу, докле траје света служба Божја да нам то буде главно.

Владика будимљанско-никшићки је оценио да црквено-народни сабор на Вучјем Долу има значајну културну димензију:

-То је лијепо и богоугодно. Оно што у храму доживимо претачемо у наш разговор и цијело славље, које слиједи после свете службе. Даће Бог, да будемо сложни и јединствени, да имамо љубави и разимијевања међу собом, да подржавамо једни друге. Како год ко мислио, али, без народне слоге, разумијевања и без дијалога нема нам опстанка.

Епископ Јоаникије је нарочито поздравио свештенство и народ Епархије захумско-херцеговачке, који сваке године долазе на Вучји До „мјесто на ком се потврђује наше вјековно јединство“.

По благослову владике Јоаникија, празник Светог свештеномученика Атиногена и храмовну славу цркве, подигнуте у славу црногорско-херцеговачких јунака изгинулих у славној бици на Вучјем Долу честитао је

свештеник Вељко Ковач из Гацка:

-Ми смо, заиста, браћа и један народ, а кад брат брата зове у помоћ, кад га зове на радост, или жалост, брат не испитује ништа, него одмах долази. Тако је између Херцговаца и Црногораца увијек било, тако је сада, и тако ће бити док Христос поново не дође. Нека је срећна слава овог дивног храма, слава свих нас и слава Божја, јер смо се, у слави Божјој, данас окупили око Тијела и Крви Христове, као што су наши преци, борећи се за ту вјеру, овдје пострадали и извојевали велику побједу над непријатељем Крста.

После светог богослужења одржан је пригодан културно-уметнички програм у којем су наступили бројни песници и народни гуслари. Предавање на тему битке на Вучјем Долу одржао је др Васиљ Јововић:

-Црногорци су битку на Вучјем Долу сврстали у највеће датуме ратне историје против Турака, кроз читав 18. и 19. вијек. У народној свијести Вучји До је надвисио Граховац, побједа на Вучјем Долу одјекнула је Европом. Битка на Вучјем Долу продужетак је Косовске битке, па као што је у Самодржи цркви „три неђеље тридес калуђера“ причешћивало војску, тако су и овдје, на Црном Куку, митрополит Иларион и архимандрит Висарион Љубиша освештали 150 ратних застава. Касније је Петар Лубарда сликао Битку на Вучјем Долу као диптих слике Косовски бој. Кнез Никола је у ратном прогласу написао: `Ја вас нећу позивати као кнез Лазар: “Ко не дође....“ јер знам сви ће те за мно... Мурат узео царство наше – Мурату га и отети ваља!` То је било у вријеме кад је образ био црногорски устав, како је казао Љуба Ненадовић, који је одушевљен Вучедолском битком, одмах 1876. године спјевао пјесму „Груда земље“, пјевајући о Црној Гори, Црногорцима, књазу Николи, груди црногорске земље.

Храмовна слава прослављена је ломљењем славског колача и трпезом братске љубави. Прославу су организовали парохија бањско-рудинска и Удружење Бањана и Рудињана „Владика Сава Косановић“.

spc.rs